

XIII. Kunnallisen työnvälitystoimiston johtokunta.

Johtokunnan Kaupunginvaltuustolle antama kertomus vuodelta 1904 kuuluu seuraavasti:

„Toimiston johtokuntaan vuonna 1904 kuuluivat filosofiantohtori Santeri Ingman, puheenjohtaja, tehtailija K. V. Bergman, varapuheenjohtaja, tehtailija A. A. Nyman, rakennusmestari Aug. Pettersson, toimittaja Kaarlo Luoto sekä kirvesmies G. A. Vistbacka, jäseniä, uunintehtailija Aug. Malm, rakennusmestari A. Johansson, kirvesmies Karl Lindelöf ja muurari K. Saxberg, varajäseniä. Toimiston henkilökuntaan kuuluivat: A. H. Karvonen, johtaja, Ina Petelius, naisosaston hoitaja ja E. J. Kumenius, apulainen.

Johtokunnan jäsenet ja toimiston henkilökunta.

Johtokunta joka on vuoden kuluessa kokoontunut kuusi kertaa, on kokouksissaan etupäässä käsitellyt toimiston juoksevia asioita, kuten toimiston huoneustoa, naisosaston järjestämistä, kaluston hankkimista y. m. koskevia asioita, mutta myöskin eräitä työnvälitystä yleisemmin tarkottavia seikkoja. Viimemainitun laatuisiin kuuluvista mainittakoon pari asiaa. Työtilaisuuksien tarjoutuessa maaseuduilla on väen lähettämistä estänyt sekin, kun työnhakijoilta usein puuttuu matka-varoja. Tämän vuoksi johtokunta päätti ryhtyä toimiin vapaapilettien saamiseksi maaseuduille työhön lähetettävälle työttömille. Tämä kuitenkin raukesi, sittenkun yksityisesti tiedusteltua kulkulaitostoimituskunnan päälliköltä oli saatu vastaus, ettei hän tulisi sellaista anomusta puoltamaan.

Johtokunnan toiminta.

Kun työnhakijat toimistossa, varsinkin naispuoliset, olivat eräitten yksityisten paikanvälityskonttorien menettelystä valittaneet monenlaisista väärinkäytöksistä, kuten sisäänkirjoitusmaksujen houkutteluista, todistusten pidättämisestä, paikkain ilmoittelemisesta, joita todellisuudessa ei ole,

kohtuuttomain välitysmaksujen ottamisesta, jopa siveellisessä suhteessa arveluttavasta kohtelusta y. m. sekoista, otti johtokunta yksityisiä paikanvälityskonttoreja koskevan kysymyksen käsitelläkseen. Koska valitettujen epäkohtain poistaminen vaati asian perinpohjaisempaa tutkimista sekä lainsäädännöllisten toimenpiteitten aikaansaamista, samoin kuin muissakin maissa, päätti johtokunta lykätä asian työväenasiainlautakunnan harkittavaksi, jolla on käytettävänä lainoppinut sihteeri. Sittekuin mainittu lautakunta oli asettanut komitean asiaa käsittelemään, valitsi johtokunta siihen puolestaan edustajan.

Toimiston liikenne.

Verraten edelliseen vuoteen on toimiston liikenne tänä vuotena kasvanut melkoisesti. Tämä kasvaminen on huomattavissa erittäinkin tarjottuihin paikkoihin ja välitysten määrään nähden, joka osoittaa, että työnantajat ovat yhä runsaammin ruvenneet käyttämään toimiston välitystä. Toimiston ensi toimivuotena havaitut työnantajain epäilykset siitä, ettei toimiston välityksellä saisi kunnollista työväkeä, ovat jotakuinkin hävinneet. Kuitenkin ovat edelleenkin toimistoa käyttäneet etupäässä pienemmät työnantajat ja kaupungin laitamilla olevat työlaitokset. Suuremmista työpaikoissa, kuten tunnetuimmissa tehtaissa ja varsinkin rakennuksilla käy työväki itse tarjoutumassa töihin, joten näihin vaan poikkeustapauksissa on tarvittu hakea toimistosta väkeä. Rakennusalalla kaupungissamme yleensä tavaksi tullut urakkajärjestelmä sitä paitsi tekee kaiken välitystoimen tarpeettomaksi.

Toimiston liikenne on edelliseen vuoteen verraten kasvanut seuraavalla tavalla:

	V. 1903.	V. 1904.	Lisäys.
Työnhakemuksia . . .	6,687	8,075	21,0 %
Tarjottuja paikkoja . .	3,045	4,469	46,8 %
Täytettyjä paikkoja . .	2,748	3,834	35,5 %

Liikenteen kasvaminen on ollut ertitän huomattava naisosastolla vuoden viimeisellä puoliskolla. Tämä on ollut luonnollisena seurauksena siitä, kun naisosasto, toimiston uuteen huoneustoon kesäkuussa siirryttyä, on ollut sijoitettuna eri huoneeseen ja naishenkilön hoidettavana. Molempain osastojen ollessa yksissä huoneissa oli naisten, varsinkin työnantajain, vaikea toimiston puoleen kääntyä, kun huoneusto oli melkein täynnä miespuolisia työnhakijoita. Tämän epäkohdan poistettua on liikenne naisosastolla vuoden viimeisenä seitsemänä kuukautena kasvanut enemmän kuin kaksin verroin, kuten seuraavat luvut osoittavat:

	Työhake- muksia	Tarjottuja paikkoja	Täytettyjä paikkoja
Vuonna 1903	1,184	430	287
Vuonna 1904:			
1/1—1/6	449	203	121
1/6—31/12	1,227	636	481
Yhteensä vuonna 1904	1,676	839	602

Välitysten keskiluvuksi kuukautta kohden tulee naisosastolla vuonna 1903 22 ja tämän vuoden alkupuolella 24, jotavastoin loppupuoliskolla nousee keskiluku 69. Kehitys viittaa siihen, että naisosaston liikenne tulee ripeästi kasvamaan, mikä onkin hyvin ymmärrettävää, sillä varsinkin naispalvelijain hankinnassa yleensä käytetään kaupungissamme välityskonttorien apua. Kunnallinen välitystoimi näkyy kylläkin voivan menestyksellä kilpailla yksityisten paikanvälityskonttorien kanssa ja siten tehokkaasti ehkäistä tällä alalla valitettuja väärinkäytöksiä.

Samanlainen kehitys kuin täällä on havaittavana muissakin Pohjoismaitten kunnallisissa välitystoimistoissa. Tanskassa, Norjassa ja Ruotsissa on näet vuosi vuodelta naispuolisten paikanvälitys yhä enemmän siirtynyt kunnallisten toimistojen huostaan. Kööpenhaminassa on naisosaston liikenne jo yhtä suuri kuin miesosastonkin.

Toimistossa on vuoden kuluessa hakenut työtä 4,269 eri henkilöä, 3,150 miestä ja 1,119 naista. Työnhakemuksista on vuoden kuluessa, kun hakijat joko ovat joutuneet uudelleen työttömiksi tai on hakemus kuukauden kuluttua käynyt mitättömäksi, uudistettu 3,249 miesosastolla ja 557 naisosastolla, joten työnhakemusten yhteenlaskettu luku tekee 8,075. Työpaikkoja on välitetty 3,834 hengelle, 3,232 miehelle ja 602 naiselle. Työnhakemuksista on toimisto voinut tyydyttää 47,9 % (55,5 % miesosastolla ja 35,9 % naisosastolla). Työpaikkoja tarjottiin 3,630 miehelle ja 839 naiselle eli yhteensä 4,469 hengelle. Tarjotuista paikoista täytettiin 85,8 %, 71,8 % nais- ja 89 % miesosastolle. — Yksityiskohtaisemmat seikat välitystoimesta näkyvät tauluista I ja II.

Toisille paikkakunnille on toimisto lähettänyt töihin kaikkiaan 365 henkeä, 196 miestä ja 169 naista. Miehistä tuli 44 vakinaiseen ja 152 tilapäisiin töihin. Naisista sai 143 vakinaisen ja 26 tilapäisen toimen.

Yhteistoiminta toisilla paikkakunnilla olevain toimistojen kanssa ei vielä ole suuremmassa määrin tullut kysymykseen. Suurempaa työvoiman puutetta niillä paikkakunnilla, joissa on kunnallisia työnvälitystoi-

mistoja, ei ole vuoden kuluessa ollut. Eräitä ammattimiesten välityksiä on Viipurin ja Kotkan toimistojen kautta saatu aikaan. Toimistojen keskinäisen yhteistyön lähempi järjestäminen ei vielä ole tähän asti voinut tulla kysymykseen, kun vakinaisia kunnallisia toimistoja ei vielä ole kun muutamissa kaupungeissa, nimittäin Turussa, Kotkassa, Tampereella ja Viipurissa, ja niistäkin ovat useimmat vasta vuoden olleet toiminnassa. Lähimmässä tulevaisuudessa on kuitenkin yhteistyönjärjestämiskysymys otettava yhteisesti pohdittavaksi.

Työsuhteet Hel-
singissä.

Kulunutta vuotta työsuhteisiin nähden saattaa nimittää keskinkertaiseksi. Tällä tarkoitamme, että teollisuus- y. m. työaloilla, poikkeuksia lukuunottamatta, ei ollut huomattavissa erityisempää vilkkautta, mutta ei myöskään mainittavampaa lamautumista eikä suurempia pulia. Kuitenkin yleisistä taloudellisen elämän ilmiöistä päättäen olisi toimeliaisuus teollisuuden ja varsinkin rakennustöitten alalla voinut käydä erittäin vilkkaaksi ja siten työvoiman kysyntä tulla hyvinkin runsaaksi, ellei yleinen epävakainen valtiollinen tila olisi painostanut ja lamauttanut yrittelijäisyyttä. Joskaan siis lisääntynyt yrittelijäisyys ei ole lisännyt työvoiman tarvetta, niin vanhoilla työaloilla ovat työt kuitenkin käyneet tasaisesti. Tuonnempana olevien tilastollisten taulujen antama esitys työvoiman kysynnän ja tarjonnan suhteesta täällä kuvaa, sikäli kuin työnvälitystoimiston liikenne sitä voi tehdä, keskinkertaisia, säännöllisiä oloja.

Merkille pantavana ilmiönä niin hyvin tänä kuin edellisenäkin vuotena on havaittavissa työnhakijain runsaus pääkaupungissa. Jokaista 100 tarjottua paikkaa kohden tulee 180,7 hakijaa. Kaupungissa tarjottuihin paikkoihin pyrkijäin luku nousee 220 jokaista 100 paikkaa kohden.

Työnhakijoita on toimistossa ollut runsaasti vuoden kaikkina kuu-kausina. Korkein työhakemusten määrä oli tammikuussa, jolloin se nousi 1,067, vähin heinäkuussa eli 439.

Toimiston välityksellä ei saanut työtä kuin keskimäärin 47,9 % työnhakijoista. Tietenkään eivät kaikki ne, jotka eivät toimiston välityksellä työtä saaneet, ole työttömäin kirjoihin merkittävät, sillä useimmat niistä ovat itse saaneet työtä. Kuitenkin oli ympäri vuoden joka päivä melkoiset joukot työttömiä toimistossa: talvikuukausina nousi toimistossa käyneitten työttömäin luku satoihin päivässä, mutta kesäkuukausinakin oli työnhakijoita useita kymmeniä päivittäin, toiset istuen säännöllisesti odottelemassa tilapäisiä töitä, toiset käyden silloin tällöin tiedustelemassa. Osa noista tilapäisillä töillä eläjistä ovat nähtävästi itse syypäitä siihen etteivät voi saada säännöllistä työ-ansiota, mutta kelpollisetkin työmiehet keskellä kesääkin saavat olla väliin viikkomäärin joutilaina, kun työpaikka

sattuu loppumaan, eikä uutta ole heti saatavissa. Nämä seikat selittävät työnhakijain runsauden ympäri vuoden.

Toisena ilmiönä on huomattava ammatin laadusta johtuva työttömyys. Toimiston liikenteestä koottu tilasto kykenee sitä esittämään ainoastaan mikäli se koskee etupäässä rakennus-työväkeä, sillä käsityöläisiä, joilla useilla on säännölliset työttömyyskautensa, ei ole toimistoon juuri ollenkaan ilmoittautunut. Aikakautisesta työttömyydestä kärsii täällä etupäässä kirvesmiehet. Tässä ammatissa oli työnhakijoita tammikuussa 212, helmikuussa 139, maaliskuussa 75, väheten työhakemusten luku niin, että niitä oli kesäkuukausina ainoastaan 43—58. Toimisto sai ammattityötä talvikuukausina ainoastaan 87 miehelle, mutta touko-, kesä- ja heinäkuussa oli ainoastaan kymmenkunta miestä vuorotellen työttömänä. Kuitenkin jo elokuussa joutui suurempi määrä kirvesmiehiä joutilaisiksi. Hakijoita oli toimistossa elokuussa 90, syyskuussa 66, lokakuussa 98, marraskuussa 90 ja joulukuussa 65. Näinä kuukausina ei enää toimiston välityksellä voinut saada ammattityötä kuin 38 miestä — nekin tilapäisesti. Näkyisi, että varsinainen työaika tässä ammatissa on noin 5 kuukautta huhti—elokuut. Osalla ammattikuntaa on kuitenkin ammatti-työtä talvikuukausinakin valmistuvien huoneustojen sisustustöissä, mutta nähtävästi enemmän kuin puolet ammattikunnasta kärsii ammatin laadusta johtuvasta työttömyydestä useina kuukausina.

Muurarein työ-oloja ei toimiston tilasto-aines kykene oikein kuvaamaan. Verrattain suuri osa tähän ammattikuntaan kuuluvista ei ole työttömänäkään ollessaan toimiston puoleen kääntynyt, eikä toimisto ole voinut hankkia ammattityötä juuri ollenkaan. Tähän on syynä se, että muuraustyöt kaupungissa nykyään suoritetaan urakalla, jolloin toimiston välitys ei voi tulla kysymykseen. Työnhakijain lukumäärä eri kuukausina kuitenkin kuvaa työttömyyttä tässäkin ammatissa, koska useimmat hakijat työnpuutteen takia olivat pakotetut menemään kaupungin tarjoomiin kivenmurskaus- ja maankaivuutöihin. Työnhakemuksia teki (203 eri henkilöä) vuoden eri kuukausina järjestyksessään tammikuusta alkaen seuraavat määrät: 83, 76, 54, 34, 45, 25, 33, 22, 31, 19, 35 ja 42. Ammattityötä ei hakijoista saanut toimiston välityksellä kuin 47 miestä, nekin pieniä poikkeuksia lukuunottamatta, vaan lyhytaikaisia töitä.

Maalareista työttömyydenkään aikana ainoastaan pieni määrä tuli toimistoon työtä hakemaan, nekin talvikuukausina pyrkiäkseen ulkotöihin. Kesäkuukausina ei kuitenkaan ollut maalareita yhtään joutilaina.

Metalliteollisuuden alalla vallitsi mainittavaa työttömyyttä pannu-

ja levyseppien, lämmittäjien ja tehdasapuväen sekä viilajain ja koneenhoitajain ammateissa. Työttömäin pannuseppien luku (64 eri henkilöä) vaihteli vuoden eri kuukausina 5—21 välillä. Paikkoja sai ainoastaan 8. Lämmittäjistä ja tehdasapureista 111 eri henkilöstä oli työttöminä eri kuukausina 9—30, keskimäärin 20 useimpina kuukausina. Paikkoja sai 11. Viilajista haki toimiston kautta työtä 57 eri henkilöä, talvikuukausina keskimäärin 10, kesäkuukausina 5. Paikkoja sai vaan 4. Koneenhoitajia oli toimiston kirjoissa vuoden kuluessa 37 eri henkilöä, vaihdellen hakijain luku 3—10 eri kuukausina. Paikkoja sai 3. Sorvaajista oli vapaina heinäkuussa 5, muina kuukausina saivat kaikki ammattiin kykenevät paikkoja, joita toimisto välitti 12, useimmat toisille paikkakunnille. Kykenevät sepät saivat helposti paikkoja, jota vastoin sepänapulaisilla (päällelyöjillä) ei ollut ammattityötä aina saatavissa.

Kivenhakkaajista haki työtä 93 eri eri henkilöä, tammi- ja helmikuussa 10—11, kesäkuukausina 2—5, syys—joulukuukausina 6—23. Ammattityötä sai täällä 12 toimiston välityksellä; muilla paikkakunnilla tarjottuihin töihin ei ollut halukkaita lähtijöitä luvatuilla ehdoilla. Kivityömiehet (porarit, kiinnipaniijat, katukiven hakkaajat y. m.), joita oli toimiston kirjoissa 370 eri henkilöä, saivat osittain ammattityötä aikaseen talvella kaupungin kadunaukaisu-urakoitsijain töissä: 109 hakijasta 65 tammikuussa, 52:sta 26 helmikuussa. 42 hakijaa maaliskuussa, 36 huhtikuussa, 23 toukokuussa, 25 kesäkuussa, 13 heinäkuussa eivät saaneet ammattityötä, vaan saivat tyytyä muihin töihin. Jo verrattain aikaseen syyskesällä joutui suurempi määrä kivityömiehiä työttömäksi ja tuli pyytämään kaupungin rakennuskonttorilta katukivenhakkuuta ja kivenmurskausta, jota heille annettiinkin. Näihin pyrki elokuussa 48, syyskuussa 112, lokakuussa 88, marraskuussa 45 ja joulukuussa 35.

Puuseppiä ei ollut kuin muutamia työttöminä lyhemmän aikaa.

Maanviljelystöihin pyrkijöitä, työnjohtajia ja puutarhureita lukuunottamatta, oli vaan 9 renginpaikan hakijaa, nekin vaihtoehtoisesti. Niihin haettiin 121 miestä (niistä parikymmentä rengiksi tai muonamiehiksi). Tarjotuista paikoista täytettiin 78, joihin tuli etupäässä maalta vasta tulleita tai perheettömiä miehiä, mitkä eivät voineet saada tointa kaupungissa.

Apurityömiehiä oli runsain määrä työtä hakemassa tammikuussa, 369, vähin heinäkuussa, 81. Tähän ryhmään kuului 958 eri henkilöä, joitten työhakemusten luku koko vuotena nousi 1,968. Välytysten luku tässä ammatissa nousi melkein kaikkina kuukausina suuremmaksi hakijain lukua, mutta tämä tilastossa omituiselta näyttävä ilmiö johtuu siitä, että

apuritöihin, joihin on luettu kaupungin hätäaputyöksi tarjooma kivenmurskaustyökin, meni runsaasti muita ammattilaisia, kivi- ja kirvesmiehiä, renkejä y. m., kun näillä ei ollut ammattityötä saatavissa. — Muut tilastossa esiintyvät työnhakijain ryhmät joko vähälukukuisuutensa vuoksi tai, kuten vanhukset, jotka hakivat vartijain tointa, nuorukaiset, talonmiehiksi ja vahtimestareiksi pyrkijät y. m. saattaa työttömyyttä arvostellessa jättää syrjään, koska ensinmainittujen ryhmäin työnsaanti ei riipu yleisistä työmarkkinoista ja jälkimmästen työhakemukset tarkoittavat paremman ammatin tai sivutoimen saantia.

Naispuolisista, kauppa-alalle pyrkivistä työnhakijoista verrattain harvat saivat paikan — 10 paikkaa kaikkiaan välitettiin. Leipurin ammatteihin ei ollut puolinkaan tarjottuihin paikkoihin halukkaita. Tavallisia palvelijattaria oli toimiston kirjoissa tammi—heinäkuukausina keskimäärin 40, joista sai 15 paikkoja kussakin kuukaudessa. Elokuussa oli hakijoita 88, syyskuussa 132, lokakuussa 139, marraskuussa 143 ja joulukuussa 58. Välitysten luvut noina kuukausina olivat: 40, 54, 38, 66 ja 28, joka osoittaa, että vaan noin 40 % hakijoista sai toimiston välityksellä paikkoja. Apuritöihin, siivoojiksi ja pesijöiksi pyrkijöitten, joina oli etupäässä vaimoja, leskiä ja lapsellisia yksinäisiä naisia, oli verrattain vaikea saada elättävää työtä. Työt olivat lyhytaikaisia, joitten välillä useimmat saivat olla työttöminä. Lyhytaikaisiakin töitä sai toimistosta vaan noin 35 % hakijoista, joita oli keskimäärin 32 henkeä kuukaudessa.

Työnpuutteen poistamiseksi järjesti rakennuskonttori, kuten ennenkin, kivenmurskaus-, katukivenhakkaus- ja kaduntasoitustöitä. Näihin ja eräisiin muihin töihin lähetettiin:

tammikuussa.	370
helmikuussa	47
maaliskuussa.	86
huhtikuussa	47
toukokuussa	23
kesäkuussa	30
heinäkuussa	5
elokuussa	34
syyskuussa	195
lokakuussa	268
marraskuussa	183
joulukuussa	114

Yhteensä 1,402

Näistä tuli 184 katukivenhakkuuseen, (elo—joulukuussa), maankaivuu-, puutarha- ja eräisiin ammattitöihin 250, loput kivenmurskaus- eli varsinaiseen hätäaputyöhön. Tämä oli kuitenkin keskeytettynä toukokuun alusta elokuun loppupuolelle.

Hätäaputyössä eivät kuitenkaan läheskään kaikki säännöllisesti pysyneet; toiset jo yritettyään lakkasivat, selittämällä, etteivät voi tottumattona ansaita kuin 1—1:50 piä päivältä (tottuneet ansaitsevat 2—3 markkaan), toiset taas aina välillä kävivät muissa töissä.

Töihin lähettää toimisto ensisijassa perheellisiä, ellei työnantajain vaatimukset tai ammattisuhteet toisin määrää.

Missä määrin toimisto voi lieventää ja ehkäistä työnpuutetta täällä, on vaikea tarkoin arystella. Että se kuitenkin voi tässä suhteessa vaikuttaa, käy osittain selväksi välitystilastosta. Toimisto on näet vuoden kuluessa lähettänyt toisillekin paikkakunnille töihin 365 henkeä, 196 miestä ja 169 naista (edellisenä vuotena 190 henkeä). Tilaisuutta maaseuduille lähettämiseen olisi ollut enemmänkin — metsätöihin talvella sekä viljankorjuutöihin ja rengeiksi syksyllä — mutta työnhakijat eivät olleet halukkaita maalle lähtemään, valittaen palkkaehtoja huonoiksi. Lause: „Naimaton mies ei tarvitse ja perheellinen ei voi lähteä maalle töihin, sillä perhe jää puutteeseen“, on kuvaava tässä suhteessa. (Metsätöissä ilmoitettiin ansaitsevan 2—3 markkaa, maanviljelystöissä tarjottiin talvella 1 mk ja 1 mk 50 p., kesällä 2—2:75 miehille ja 1—2 mk naisille päivältä omassa ruuassa. Renkien palkat vaihtelivat 180—300 mk välillä). Mutta luultavasti enemmän kuin työväen sijoittaminen toisille paikkakunnille ehkäisee työttömäin lisääntymistä toimiston kuukausittain sanomalehdissä julkaisemat tiedot työsuhteista kaupungissa ja toimiston yksityisesti kyselyihin antamat vastaukset. Ne ehkäisevät tänne väkeä turhanpäiten tulemasta. Niinikään toimiston syksyisin julkaisemain kehoitusten ja toimistossa työtä hakeville yksityisesti antamain neuvojen johdosta täällä kesällä oleskelleista työmiehistä on ainakin osa tietävästi lähtenyt kotiseuduilleen talveksi. Niitä työnhakijoita, jotka ovat muilla paikkakunnilla kirjoissa, ei näet toimistossa ole kirjoitettu hakijain joukkoonkaan, kun on tiedetty, ettei heillä työtä lähimmässä tulevaisuudessa ole saatavissa, vaan on heitä, työsuhteista selitettyä, suorastaan neuvottu lähtemään kaupungista.

Toimiston huoneusto.

Toimisto on kesäkuusta lähtien ollut sijoitettuna sen tarpeeksi laitettuun huoneustoon, johon kuuluu miesosastoa varten kookas odotushuone ja toimitushuone sekä naisosastoa varten yksi huone. Molempiin

ovat eri käytävät. Huoneusto on osoittautunut liian ahtaaksi. Naisosaston liikenteen kasvamisen vuoksi käy odotushuoneen tarve naisosastolla yhä välttämättömämmäksi. Samoin myöskin on erityinen huone tarpeen työsopimusten tekemistä varten. Nykyään ovat näet työnantajat ja työnhakijat pakotetut työsopimuksista keskustelemaan toimitushuoneissa, joissa samaan aikaan täytyy vastaanottaa toisia työnhakijoita. Tästä on häiriötä toimiston työlle, kun sopimusten tuumailu usein kestää pitemmän aikaa, ja se on varsin epämukava sopimuksen tekijöille, jotka kernaimmin keskustelevat ilman sivullisia kuulijoita. Lisähuoneitten laittaminen käykin päinsä verrattain helposti, kun rakennuksessa on tilaa tarvittavia huoneita varten.
